

Til nr. 2

Det foreslås, at kravet om, at sortsejeren eller dennes repræsentant skal have bopæl eller sæde i en EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af UPOV, udgår. Kravet er ikke med sikkerhed i overensstemmelse med principperne om ikke-diskrimination på grundlag af nationalitet, således som disse er fastslagt i slutrapporten for de multinationale handelsforhandlinger (Uruguay-runden). De danske sammenslutninger af sortsejere har tilkendegivet, at en opretholdelse af kravet er uden erhvervsmæssig betydning.

Stk. 2 og 3 er nye og præciserer, i hvilke tilfælde en sort kan betegnes som ny, selv om materiale af sorten har været overdraget, jf. dog overgangsbestemmelserne i § 2, stk. 2 og 3. Bestemmelserne svarer til RFO 2100/94, art. 10, stk. 2 og 3.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 5

Det foreslås, at kravet om gennemførelse af en afprøvning som betingelse for godkendelse af en sort ophæves, og at det i stedet overlades til Plantenyhedsnævnet at skønne, om afprøvning er nødvendig, eller om foreliggende afprøvningsresultater tilstrækkeligt klart viser, at sorten må anses for at opfylde betingelserne for beskyttelse.

Stk. 2 svarer til det gældende stk. 3.

Til nr. 6

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 7

Bestemmelsen er ny. Den manglende mulighed for i sådanne tilfælde at afvise registrering af en sort har givet anledning til et vist misbrug, da sorten reelt er beskyttet allerede fra anmeldelsen, mens den 25-årige beskyttelsesperiode først løber fra tidspunktet for den endelige registrering. Se også bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 8

Ministerens foreslås bemyndiget til ved bekendtgørelse at forlænge beskyttelsens varighed for sorter af nærmere angivne arter til ialt 30 år.

Der er tale om en forlængelse og udvidelse af den beføjelse, der blev tillagt ministeren ved lov nr. 1107 af 21. december 1994 om ændring af lov om plantenyheder, for så vidt angår sorter af kartofler.

UPOV-konventionen, art. 19, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for nationalt at fastsætte en

længere beskyttelsesperiode end 25 år, og RFO 2100/94, art. 19, stk. 2, forudsætter, at beskyttelsesperioden for nærmere angivne slægter og arter ved rådsbeslutning kan forlænges med indtil fem år.

Til nr. 9

Bestemmelsen er ny. Plantenyhedsnævnet foreslås bemyndiget til at ophæve registreringen af en plantenyhed, hvis sortsejeren ikke inden en fastsat frist efterkommer en opfordring fra nævnet til at foreslå et andet navn til en godkendt sort. Se også bemærkningerne til nr. 5.

Bestemmelsen svarer til UPOV-konventionen, art. 22, stk. 1, litra b, nr. 3, og RFO 2100/94, art. 21, stk. 2, litra b.

Til nr. 10

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 11

Bestemmelserne i § 16, stk. 1-3, svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende § 16.

Efter *stk. 2*, der svarer til det gældende stk. 3, kan ministeren fastsætte bestemmelse om, at den, der til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift formærer en plantenyhed, skal betale licensafgift til sortsejeren.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 670 af 16. oktober 1987 om forædlerafgift for formering af visse plantenyheder til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift, for så vidt angår sorter af havejordbær, æble, solbær og hindbær samt af koralranke, julestjerne og rose. Efter bekendtgørelsen betales fuld licensafgift til forædleren for udnyttelsen af sorter af disse arter. Denne bestemmelse vil blive opretholdt.

Bemyndigelsen agtes nu yderligere udnyttet efter retningslinierne i UPOV-konventionens art. 15, stk. 2, og i RFO 2100/94, art. 14, til at inddrage sorter af de arter af landbrugsafgrøder, der er nævnt i rådsforeningens art. 14, stk. 2, under den nævnte bekendtgørelse.

Ved revisionen af bekendtgørelse nr. 670 af 16. oktober 1987 om forædlerafgift for formering af visse plantenyheder til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift vil de sorter af de omhandlede arter af landbrugsafgrøder blive inddraget under bekendtgørelsen. Det vil dog samtidig blive fastsat, at den fastsatte licensafgift skal være væsentligt lavere end den normalt opkrævede licensafgift. Dette svarer til art. 5 i KFO 1768/95.

Bestemmelserne i *stk. 4* er nye og tillægger sortsejeren mulighed for på visse betingelser at gøre sine